

derved formener dem at beholde deres Kunder fra Kjøbstaden. Det er dette, man vil, det er det, som Forslaget gaaer ud paa. Jeg maa altsaa meget tilraade at forkaste dette Forslag tilligemed hele Resten og lade Loven staae, saaledes som den blev vedtaget ved anden Behandling.

C. C. Møller: Tor jeg blot i Anledning af, hvad den høitærede Minister yttrede til mig, tillade mig at oplæse et Par Ord af Udkast til Lov om Haandværks- og Fabriksdrift, samt Handel og Værtshushold paa Landet. Der staaer nemlig Pag. 27: „Efter den nye norske Haandværkslov § 79 kan enhver Haandværker frit nedsette sig paa Landet; men de, der ikke boe længere end $\frac{1}{4}$ Mill fra Kjøbstadens Grændse, skulle, forsaavidt de arbeide for Kjøbstadens Indvaanere, eller assætte deres Arbeide i den, deeltage i Byens Kjøbstadsstat og den Deel af Bytatten, der lignes paa Næringen. Efter den nye svenske Haandværkslov, § 3 udfordres samme Betingelser for at nedsette sig paa Landet, som i Byen, og skulle derhos de, som boe Kjøbstaden nærmere end $\frac{1}{2}$ Mill, tage Borgerkab i samme“. Dersom den ærede Ordfører har taget feil, saa har jeg ogsaa taget feil; thi det var det, jeg sagde.

Indenrigsministeren: Ja, det bliver nødvendigt dertil at svare to Ord. Hvad nemlig den norske Lov angaaer, som den ærede Rigsdagsmand berørte; og af hvis Indhold der syntes at være Noget, som tiltalte ham og de Medlemmer, som have stillet forskjellige Forslag i samme Retning, saa spurgte jeg udtrykkelig, om de foretrak Dvartmillsgrændsen for Millsgrændsen, det var netop Hovedsagen; men da det ærede Medlem havde Ordet, talte han ikke Noget om denne Dvartmillsgrændse, og hvad de svenske Forhold angaaer, saa spurgte jeg blot ganske forsigtigt den ærede Rigsdagsmand, om han kjendte de Love, som vare sildigere end 1846. Det kan nok være, at den ærede Ordfører heller ikke har kjendt dem.

Monrad: Det vilde gjøre en meget væsentlig Forskjel, hvis der tilføiedes, at de,

der boede i en vis Afstand fra Byen, skulde svare Næringsstat; thi saa kunde vistnok Loven taale nogle Forandringer i denne Retning. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Eschering) fremhævede om det Fordærlige, det Banfællige, det Umulige, det Urimelige og Uforstændige i de Bestemmelser, som ere foreslaaede af Udvalgets Mindretal, at nemlig Landhaandværkerne ikke maae arbeide for Kjøbstadernes Indvaanere forinden Begyndelsen af Aaret 1862, da maa jeg bemærke, at det jo er en Bestemmelse, som nu gjælder og bestaaer. For at værne Noget om Kjøbstadhaandværkerne har man foreslaaet, at det nu bestaaende Forhold skulde være til Dvergangs-tidens Udløb, og andet slet ikke.

Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af . . .

Indenrigsministeren: Ja, saa frafalder jeg Ordet.

Formanden: Tor jeg spørge, om den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgfreds ogsaa frafalder Ordet?

J. F. Petersen: Efter hvad der blev fremsført af den ærede sidste Taler (Monrad), frafalder jeg ogsaa Ordet.

Formanden: Da det saaledes ikke er indtegnit flere Talere, bliver det ikke længere Spørgsmaal om Afslutning.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag under Nr. 59 til § 93:

Som tredie Stykke tilføies:

„Den Ret, som er tillagt Kjøbmændene til at udfjænte Drifkevarer til Bønderne, der paa Torvedagene indfinde sig hos dem for at assætte og indkjøbe Varer, skal ophøre; dog